

BUTLLETI

(E. R. de C.)

Mèxic, D. F., Bolívar 31, segon pis

23 d'abril de 1955

Nº 5

CATALANS.

Que ningú no es faci la il·lusió de creure que la situació del nostre poble és un de tants episodis dramàtics que ha viscut a través de la seva història. No, és el més i el més difícil a superar. És per aquesta crua veritat que cal que Catalunya, com altres vegades ha fet, provi que no li manca ni el seny ni el patriotisme. I per tant, d'una manera serena i clara, i amb una voluntat disposada a fer tots els sacrificis que calguin; hem de demostrar, una vegada més, que el nostre poble és el de sempre, que som els capdavaners d'una acció que farà triomfar els nostres ideals, que comparteixen tots els que estimen la llibertat.

President de la Generalitat de Catalunya
Josep Tarradellas

COMMEMORACIO DEL XXIV ANIVERSARI DE LA FUNDACIO D'E. R. DE C.

Com ja és de consuetud, enguany també varem celebrar l'aniversari de la naixença del nostre Partit.

L'acte tingué lloc al Saló Blan del restaurant Ambassadeurs, on el zel del nostre estimat amic senyor Dalmau Costa és garantia d'una atenció perfecta, ensems que d'una consideració afectuosa inigualable.

Voldríem escriure els noms de tots els assistents, però en la temença d'oblidar-nos en solament un, no ho fem, i també no ho fem, perquè considerem que hi eren tots els militants d'E. R. de C. a Mèxic, juntament amb els seus familiars, puix que els que físicament no hi assistiren, estaven en nosaltres.

L'acte transcorregué en un ambient de joia i de germanor admirables. Diàlegs continuats, entre mos i mos, dels que per la grandària de la capital es veuen poc sovint i converses animades de grups dels que, malgrat una major convivència, tenen mil detalls per escatir. Només quan l'admirable "trio" "Ambassadeurs" del mestre Enric Barrientos tocava, les veus esdevenien un murmur quasi de silenci; així escoltàrem "El saltiró de la cardina", "La Bamba" de Veracruz, "L'Empordà", "El jarabe tapatío", "La Santa espina", "L'emigrant" i a l'acabament de cada peça, musical, uns aplaudiments entusiastes.

Cada any, aquesta festa esdevé més agradable i, pels militants, familiars, amics i simpatitzants que hi assisteixen, mostra com la catalanitat és un sentiment indestructible, i que malgrat l'exili, l'esperança i la desesperança té una força aglutinant inigualable.

En arribar als postres, l'amic senyor Enric Canturri, ordenador de l'acte, anuncià que s'anava a donar compte de les adhesions rebudes; aquestes foren llegides pels senyors August Bernaldo i Valenti Puigdomènec.

Heus aquí, les adhesions que ens arribaren:

De la capital:

Dolors Serra, Vda. de Bargalló.
Deogràcies Civit.
Joan Sancho
Joan Ferret.

De Córdoba (Veracruz)

Josep Bergés.

De Sant Lluís Potosí:

Jaume Guitart.
Jaume Figueres.
Francesc Romeu,

De Monterrey:

Lluís Mestres
Francesc Adell.

De Guadalajara:

Antoni Escofet.
Gabriel Fradera.

DE VERACRUZ (Ver.)

Causas alienes a la meua voluntat, m'impideixen d'assistir al sopar.

De tot cor sóc amb vosaltres.

ALEXANDRE MANYA

